

2. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 2(4) in člen 4(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko sodišče izvršitvene države zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvršitev kazni, če ugotovi, da so pravosodni organi odreditvene države zadevno osebo obsodili na to kazen zaradi storitve enega kaznivega dejanja, s katerim se sankcionira različna ravnanja, in da je v izvršitveni državi kazniv samo del teh ravnanj? Ali je treba razlikovati glede na to, ali so sodni organi odreditvene države ta različna ravnanja šteli za deljiva ali ne?
3. Ali člen 49(3) Listine o temeljnih pravicah pravosodnemu organu izvršitvene države članice nalaga, da zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, kadar je po eni strani ta izdan za izvršitev ene kazni za eno kaznivo dejanje po drugi strani pa nekatera ravnanja, za katera je bila izrečena ta kazen, po zakonu izvršitvene države članice niso kazniva, tako da se lahko predaja odobri samo za del teh ravnanj?

(¹) Okvirni sklep sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL 2002, L 190, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 19 zvezek 006 str. 34 – 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 19. marca 2021 – EF/Deutsche Lufthansa AG

(Zadeva C-172/21)

(2021/C 228/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EF

Tožena stranka: Deutsche Lufthansa AG

Vprašnji za predhodno odločanje:

1. Ali gre pri tarifi za podjetja, ki je glede na običajno tarifo ugodnejša (v obravnavanem primeru 152,00 EUR namesto 169,00 EUR), in ki temelji na okvirnem dogovoru med letalskim prevoznikom in drugim podjetjem ter jo je mogoče rezervirati le za poslovna potovanja sodelavcev zadevnega podjetja, za znižano tarifo v smislu prvega stavka člena 3(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 (¹), ki ni neposredno ali posredno na voljo širši javnosti?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali pri taki tarifi za podjetja tudi ne gre za program zvestega potnika ali drug komercialni program letalskega prevoznika ali organizatorja potovanja v smislu drugega stavka člena 3(3) Uredbe (ES) št. 261/2004?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 2004, L 46, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Saarbrücken (Nemčija) 23. marca 2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding GmbH & Co. KG

(Zadeva C-183/21)

(2021/C 228/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Saarbrücken

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Globus Holding GmbH & Co. KG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravo Unije, zlasti kar zadeva direktivi o znamkah, torej Direktivo 2008/95/ES ⁽¹⁾, zlasti člen 12, oziroma Direktivo (EU) 2015/2436 ⁽²⁾, zlasti člene 16, 17 in 19, razlagati tako, da polni učinek teh določb nasprotuje taki razlagi nacionalnega procesnega prava, ki

1. tožeči stranki v civilnem postopku, ki zadeva izbris registrirane nacionalne znamke iz razloga razveljavitve zaradi neuporabe, nalaga trditveno breme, ki ga je treba razlikovati od dokaznega bremena, in ki
2. v okviru tega trditvenega bremena tožeči stranki nalaga,
 - (a) da mora v takem postopku, v obsegu, ki se od nje lahko pričakuje, podrobno utemeljiti neuporabo znamke s strani tožene stranke, in
 - (b) v zvezi s tem na trgu opraviti lastno poizvedovanje, ki je glede na zahtevo za izbris in posebnosti zadevne znamke primerno?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, 8. 11. 2008, str. 95).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23. 12. 2015, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 25. marca 2021 —
FAWKES Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-187/21)

(2021/C 228/29)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: FAWKES Kft.

Nasprotna stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 30(2)(a) in (b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾ razlagati tako, da je mogoče in treba kot carinsko vrednost upoštevati le vrednost, navedeno v podatkovni zbirki, ki temelji na lastnih carinjenjih carinskega organa države članice?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali se je treba pri določitvi carinske vrednosti v smislu člena 30(2)(a) in (b) obrniti na carinske organe drugih držav članic, da bi se pridobila carinska vrednost podobnega blaga, navedena v njihovi podatkovni zbirki, in/ali je treba vpogledati v podatkovno zbirko Skupnosti in pridobiti carinsko vrednost, navedeno v njej?
3. Ali je mogoče člen 30(2)(a) in (b) Uredbe št. 2913/92 razlagati tako, da pri določitvi carinske vrednosti ni mogoče upoštevati transakcijskih vrednosti, povezanih z lastnimi transakcijami predlagatelja carinjenja, čeprav jih niso prerekali ne nacionalni carinski organ ne carinski organi drugih držav članic?